

C SURGÓ ÉS V IDEKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap — Megjelenik minden vasárnap

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Félsz. évre: 4 frt (8 kor.) Félévre: 2 frt (4 kor.)
Negyedévre: 1 frt (2 kor.)
Egyes szám ára: 10 kr. (20 fill.)

Szerkeszti:

Dr. Nagy Sándor ügyvéd.
Szerkesztőség: Csurgó, Széchenyi-tér,
Kéziratok vissza nem adtnak.

KIADÓHIVATAL:

Vágo Gyula könyvnyomdája,
hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők.
Hirdetések jutányosan számíttatnak.

Ifjuságunk a kiállításon

Országos lapjaink napról-napra foglalkoznak azzal a gyorsan közelgő nagy nemzeti ünnepvel, melyet kiállítás-al kíván megünni nemzetünk összessége. Méltó e tárgy, hogy minél többen foglalkozunk vele s minden egyes papírra vetett sor, mely a kiállítás tökéletes-e tetelére közremunkál, számot tarthat a megszívlelésre. A Magyar Ujság augusztus 30-iki számában megjelent cikkemben én is e cézzal parkodtam egy pár követ hordani annak az épületnek felemeléséhez, mely tárháza lesz a mi nemzeti értékünk tanulságainak. De épen azért, mivel már az említett alkalommal is kifejezést adtam a kiállítás ügyeiben munkálkodó tényezők iránt táplált bizalmamnak, jelen sorokkal millemáris kiállításunk tanulságainak kihasználását, e tanulságoknak nemzeti szempontból való szellemi értékesítését kívánom megvilágítani.

Az egykori, ó- és középkori társadalom, ha ugyan ilyenről e korban beszélhetünk, forma, életmód és szellemi szempontból messze elűt az ujkori társadalom szervezetétől, világnézetétől és feladataitól. Akkor a születés, a vagyon, a kiváltságok nagysága adta meg az ember értékét, ma az egyéni érték, a

tehetségek kiválósága vagy ezek hiánya szabja meg az ember számára a társadalomban az őt megillető helyet. A családok s a társadalom illetően átalakulása vonta magával a nemzetek ujkori átalakulását is. Ez a nagyszerű metamorphosis kiválóan elősegítette a nemzeti aspirációk megvalósítását s megsemmisítő ítéletet mondott Rousseau-nak arra az elvére, hogy a haza és polgár szavak az ujkori nyelvekből töröltessenek. A nagy nevelő e nagy tévedése az ujkori nemzetek polgárainak nevelésében a nemzeti nevelés eszméjeért rajongó francia nemzetnek a cosmopolitizmus ellen való bátor fellépése s példaadása kövctkeztében nem érvényesülhetett. Tőlük vettük mi is a példát s a bátorságot már Apáczai korában a nemzeti nevelésért való rajongásra. Ime tehát a nemzeti nevelés s az ebben részesített társadalmakban fennmaradó nemzetek jövője közt az összefüggés!

Való, hogy a nemzeti törekvések századát éli hazánk is. S hogy e gazdaságos törekvések megvalósuljanak, nemzetivé tettük a körülményekhez képest, bár még nem egészen, nevelés-oktatásügyünket. Nemzeti iskola a jel-szava paedagogusainknak s felhasználunk mindent: hagyományt, vallást, tör-

ténelmet, irodalmat, napi sajtót, művészetet, műemlékeket, szóval minden alkalmas eszközt, hogy e nemzettest minden egyes tagja polgár és hazafi legyen. Nem elégszünk meg azzal, hogy mint a hajdani nevelők tették, soknál sokabb ismerettel töltsük meg az ifjuság fejét, hanem az ismeretek közlésén kívül súlyt helyezünk arra, hogy vágyakat ébresszünk benne a nagy ősök példáját utánozva a nemzetért való hasznos tevékenységre. Mert örök igaz marad, hogy csak az a polgár lesz munkás tagja nemzete társadalmának, ki hazafias érző szívével és eszével fel tudja kutatni azokat a láncszemeket, melyek az ősök s a késő utód lényét összekötő láncból kihullottak vagy más szóval, kinek nevelésében az iskola munkája nemzeti szellemet érvényesített.

Ennek a nagy nemzeti érdeknek kérdésével foglalkozva középiskoláinkra, illetve ezek ifjuságára s kiállításunkra gondoltam. Gondolataim közben eszembe jutott a lengyel nemzet, illetve a lengyel ifjuság s a lemergi kiállítás.

A lengyel nemzet az 1894. évi lemergi kiállításra tizezrével szállította az ifjuságot tanári karok vezetése mellett. Az ifjuság e tünnető nagy

T á r c z a.

Kedvesemhez!

Sokszor lebeg e kérdés ajkamon:
Szeretsz-e híven édes angyalom?
Értem dobog e igazán szíved?
Hiszen az enyém régen a tied.
Mert tudd meg: a fájdalomtelt kebel,
Ha egyszerre csak nagy örömré lel;
Egy új világba kényezli magát,
Hol minden édes, örök boldogság.

S ha e boldogságnak édenébe
Homály borul vágyai egére;
Mily fájdalom, mily gyöttrő kin lehet
Elhagyni e tündéres helyet.
S a visszatérő megtört szívével
— Mely telve vala édes reménynyel
Ezerszeresen érzi nyomorát . . .
Reá nézve elveszett e világ . . .

Ha hozzád jövék csendes alkonyat,
Szende pir önté el szép arcodat,
S a vállamra hajva le szöke fejed,
Elsuttogád, mily nagy szerelmed.
S leborulva egymás kebelére,
Ajukunk néma csókban összeére.
Oly büvös volt szép szemed sugára,
Még az ég is lemosolygott rája.

De miként az ég olykor beborul
És a földre csendes eső hull:
Felhők boríták sokszor homlokod,
S szemeidben gyöngyharmat ragrogott.
S bár ére ajkam vonagló ajkad,
Nem örömet áraszta el szavad
És bárhogy kérdém, nem feleltél meg . . .
Kétségbe hagyád szegény szívemet.

Lásd edesem! Midőn a sors keze
A nagy világba messze kivete;
Körülfogott az élet mint örvény,
S mennyt szenedtem, míg leküzdhetem!
S midőn utamban tikkadt volt a lég,
Feltűnt előttem tündérszép vidék.
De szellő kél . . . eltűnt a délibáb . . .
S előttem ismét a nagy pusztaság.

S midőn már azt hívéim, leroskadok,
Felém nyujtád gyengédeden karod;
S elvezettél messze messze tájra,
Hol való lett szívem édes álma.
Feledve volt a szenvedés, a kín
— Hü kísérőm bus éltem napjain
S néked adám szívem és lelkemet;
Érezém: nélküléd élnem nem lehet.

Szép kedvesem! Mért e bü arcodon?
Mert nem nézesz rám édes-mosolygón?
Ha még szívedben épen él a hit,
Hidd el, szívem, az isten megsegít.

Mert nem lehet, hogy ennyi szeretet,
Ne nyerje el, a miért szenvedett . . .
S új öröm kél borult szíved egén:
Nincs veszve az, a kiben van remény.

Baranyay János.

Az eldobott rózsza.

Levelét köszönöm.
Rég láttam önt, sok hosszú éve: jól
estek sorai. Szívem nem dobbant meg az
írás láttára, mert nem ismertem rá benne
az ön kezére. Oly szép, gömbölyű betűi
voltak, mikor én ismertem, mikor olyan
sokat olvastattam, s hogy megnyultak azóta!
mily szögletesek, mily élesek lettek!

Azt kérdi tölem: mivé lettem? Sem-
mivé! Persze ön még mindig bolondos, ra-
jongó poétának gondol, a hogy nevezni zo-
kott volt; pedig csak az vagyok, a mit
elebb mondtam: semmi.

Oh, ne mosolyogjon, merő igazság, a
mit mondok.

Még sem hiszi?
Jól van, szép asszonyom, hát mondok
egy mesét. Jól figyeljen rá, talán érdekli
majd. Csak egyre ügyeljen, hogy a hol mo-
solyogni kellene, sirni ne találjon.

Tehát: volt egyszer valahol, túl a ró-
naságon túl a Tiszán, a Dunán is túl, a
somogyi halmok lamkás, mosolygó vidékén
egy szöke kis leány,

számának a kiállításon történt megjelenésével is emelni akarta e jobb sorsot érdemelt nemzet a lengbergi kiállítás jelentőségét, mely elő tiltakozás volt 1793 ellen, a mióta köztudat, hogy nincs Lengyelország.

Vegyünk példát ennek a letiport nemzetnek most említett magatartásából; ne álljuk megvallani, hogy mi, kik sokkal szerencsésebb helyzetben vagyunk, tanulhatunk a lengyelektől, kik a legmegrendítőbb nemzeti tragédia hősei.

A mi millenáris ünnepünk alap- eszméje gyűjtőbb s esztetikai és paedagogiai, de különösen nemzeti szempontból sokkal fenségesebb, mint a lengbergi ünnep-égeké. Ott egy multbeli hibákban gazdag, a jelen és a jövő reménye nélkül tengődő nemzet ünnepelt, itt az európai polgárosodás törhetetlen harcosaként ezer éven át működött s a minden bizonynyal bekövetkező fényes jövőért lelkesülő nép áll sikra a világ előtt, feltárva szellemi és anyagi erejének tőkét.

Ennek az erőtől dozzadó szellemi és anyagi tőkének büszke és öntudatos szemléőivé kell tennünk az ifjúságot, mert nem üres frazis az, hogy ők a nemzet reményei.

Az az óriási anyagi áldozat, gond és tevékenység, melyet kiállításunkra fordítunk, gyümölcsöző csak akkor lesz, ha annak értékét gondos és öntudatos tanulmányozás tárgyává tesszük ifjúságunknak, melynek életrevalóságától e nemzet jövője függ.

A hosszú idő óta, mely kiállításunk létrehozásával eddig eltelt, senki sem foglalkozott azzal a kérdéssel, hogy általában s a részletekben mily módozatok volnának alkalmasak arra, hogy ifjúságunk a kiállításon megjelenjen. Meg maguk a tanügyi tényezők sem tartották érdemesnek az e kérdéssel való foglalkozást, mégis örömmel jegyzem föl, hogy a somogy-csurgói ev. ref. főgimnázium már is létesített oly alapot, melyet még ez évben gyara-

pitva lehetővé fogja tenni a tanuló ifjúság néhány szegény és szorgalmas tagjának, hogy a gimnáziumi alap támogatása mellett a kiállítást megtekinthesse.

A csurgói iskola e lelkes kezdeményezése bizonyára buzdítani fog más intézetet is hasonló cselekvésre. De részt kell vennie e kérdés megoldásában a kormánynak, a tanári világnak s a társadalomnak is.

Tudnunk kell mindnyájunknak, hogy fiatalságunk igen szegény, s ez az alaptényező a számvetésnél.

Első sorban a közoktatásügyi miniszter és Klamarik min. tanácsos, mint a kiállítás összes tanügyi osztályainak elnöke, juttathatják ez ügyet a szerencsés megoldáshoz. Intézeteinknek együttesen kell megkeresniök Klamarik min. tanácsost, hogy ha már ingyenjegyet, vagy pénzbeli támogatást nem is eszközölhet ki a miniszternél, legalább a mar mersekeit tanulójegyeket lejjebb szállíttassa.

A mi a tanári karokat illeti, rendezzenek felolvasásokat. Én nem hiszem, hogy a magyar társadalom elzárkóznék e felolvasásokon való megjelenéstől s azt a pár krajcárt, mit belépti díj címén fizet, megvonná attól a szegény tanulótól, ki szellemi gyarapodást kíván gyűjteni a kiállítás tanulmányozásából.

Gyűjtést kell megindítanunk s idejekorán adakozásra felszólítani az iskolaentartókat, pénzintézeteket es a társadalmat minél kiterjedtebb mértékben.

Midőn e sorokban ifjúságunk a millenáris kiállításon való megjelenésének kérdésével foglalkoztam, tettem ezt azzal a hittel, hogy a kiállítás tanulságai legjobb talajba akkor jutnak, ha ifjúságunk szellemi világát gazdagítják. Öntudat és nemzeti önérték, utmutatás és bátorítás a későbbi munkásságra lesznek azok a megbecsülhetetlen gyümölcsök, mikben ifjúságunk a kiállításon tanári vezetés mellett ré-

szesülni fog. S épen ezért, midőn jelen soraimban a nemzeti neveléssel tüzetesebben foglalkoztam, céltom az volt, hogy a cikkemben felvetett kérdés fontosságát a nemzeti nevelés kérdésével kapcsolatban kiemeljem.

Azzal, hogy főgimnáziumunk példájára hivatkozva ifjúságunknak a kiállításon való képviseltetése érdekében hasonló buzgóságot várunk összes intézeteinktől, még mi csurgóiak sem tettünk meg mindent. A tanári karokhoz intézett felhívást tegyük kötelezővé magunkra is. Városunk két testvérintézetének tanári kara legyen az első, mely a közoktat. miniszteriumot a fentebb emített tanulójegyek tetemes lezállítása érdekében feliratilag megkeresi. S midőn ezt megtenni elhatározza, vállalkozzék arra a csekély fáradsággal járó feladatra is, hogy felolvasásokat tart s felszólítja városunk művelt társadalmát arra, hogy a hosszú téli estéken 30 50 kr. belepti díj mellett e felolvasásokon megjelenjen. Úgyis általános volt a panasz, hogy társadalmi életünk a társas érintk zést úgy szólván teljesen nélkülözi. A most felvetett eszme megvalósítá a nézetem szerint kitűnő eszköz társas életünk elénkítésére is s e mellett kiválóan fontos s mert a nemzeti ügy szolgálatának kérdése képezi motívumát.

Dr. Horvath József,
főgimn. tanár.

Tekintetes Szerkesztő Ur!

A helyben megjelenő „Iskolai Szemle” hasábjain, a milyen áldatlan, ép olyan inhumánus támadás jelent meg már másodízben Kovács Sándor fg. tanár ellen.

Faj ugyan látom, hogy egy becsületes embert miként lehet meghurcolni még se szólítam volna bele a dologba, ha egyik tárgyamat tanítása és szent könyvünk a *biblia* bele nem lett volna az utóbbi támadás körébe vonva.

Azt állítja ugyanis a „Videky” álczába bujt író, hogy „tanintézetünkben az egyházi énekköltés ismeretlen.” Minthogy az egyházi ének tanítása a konventi tanterv szerint

Volt ugyan ott több is, de egy sem volt oly aranysárga haju, akárcsak napsugarak omlottak volna le fejről s törődtek volna vállain lengő hullámokká. Egynek sem volt oly tiszta, aczélkék szeme, mely akkor is nevetett, ha könnyel volt tele s egynek az ajkáról sem fakadt oly édesen a szó, mint épp az övéről.

Meglehet, ön ismerte is, ámbar nem bizonyos. De egy barna fiu nagyon jól ismerte.

A nagy Balatonnak nincsen annyi csöppje, hányszor megáldotta, — pedig sok csöppje van! Nincsen a partjának annyi füveszála, hányszor megcsókolta.

Hogy kerütek össze? arra nem emlékszem. Hogy váltak el? jobb nem gondolni rá.

A hullám mosta, ezüst fővenyű part beszélhetne sokat, ha nem volna oly néma! Én azt hiszem, feltékeny gonddal őriz apró lányomokat, miket ott felejtett az a szóke kis lány. Kóválygó sirályok egyre keresnek ott egy boldog párt: a szóke leányt aranyos hajával s a barna fiut sötét, villogó szemével . . . de nem találják . . . egymást kérdezzetik: mi lett belőlük?

Én tudom, mi tudjuk ketten . . . csak hallgassunk róla!

Az a könnyű csónak a kikötőben ring-e oly szeliden, oly édesen, mint akkor, hogy először ült benn az a szóke lányka meg a

barna fiu? Van-e, ki megsimogassa fehér kis kezével a tarajos hullámokat? Ó megsimogatta! s az a nagy tó, mint valami hú eb, nyalogatta hízlekedve puha kezecskéjét.

Röptült a csónak, mint a kilőtt nyíl; kergette a fiu izmos két kezében az evező lapáttal. S mikoron kiértek a szabad, nagy vízre, hova csak halni jár a parti nesz, a fonyódi halmok alatt megállott a csónak; csak a megtüremelő hullám hímálta ide-oda. Kinn a szélek felé, a sekélyes vízben, térdig felaggóztott lányok mosták, sulykolták a fehérő vásznat s dalolgattak a „hullámzó Balaton”-ról s a hűtelen lányról, ki elhagyta kedvesét s dalolták azt az ó dallamot a balatoni tündér-király lányról, ki a göndör, fekete haju, piros arcú, mosolygó szemű halászegényt elcsábítja susogó dalával, ki emeli csónakjából s puha, patyolat két karján viszi le apja gyémánt palotájába, — ott is a maga zöld moha-ágyára fekteti; csokolja, öleli . . . de a legény csak vissza vagyik s ott leli meg harmadnap hajnalban a fővényes parton siró szeretője.

Ezt hallgatta a szóke lány, meg a barna fiu a míg egymást nézte s a csobogó vizet.

És szólott a fiu.

— Az tündérleány soha sem volt oly szép, mint te vagy. . .

S félénken fogta meg a melázó lány kezét.

— S az a halászegény nem lehetett neki soha olyan kedves, mint te vagy énnekem — szólit reszkedve a lány s piruló arcát lesüllyesztve húnnya le szemére hamvas szempilláit.

— Van, van örök üdvösség! . . .

— Ugy érzem, mintha részese volnék — susogja lágyan a piruló leány.

A Balaton vize csobog-locog tovább; a két nagy gyerek ül egymás mellett; egymás vállára hajolva hallgat oly édesen, mint a ki álmodik s csak álmban beszél. Kíváncsi kis halak útik ki fejüket az imbolygó vízből; zugó nagy erdőség, vármokkal ékes, szőlőtermő hegyek nezik mosolygva; — csak ők nem látnak senkit, semmit, c-upán egymást. . . .

— — — Ismeri e mesét? emlékszik-e még ön a barna fiura? én emlékszem — önmre.

Kinn ülök a kertben s önről gondolkodom. Nézem a lehulló, pergő falevelet s egy-egy elmúlt támad föl lelkemben.

Mind, mind édes emlék; egy fáj csak közülök, csak egy: a báléji. Talán tudja is még? Este az én rózsám volt a szive fölött; reggelre már másé.

a vallás-tanár és így az én kötelességem; azon állítást mintha kötelességemet nem teljesítenem, határozottan visszautasítom. — Igenis tanítottam az első osztályban a zsoltárokat, a II-ikban a dics-éreteket, úgy amint elő van írva, szöveg és dallammal, óráról órára. A többi osztályokban is gyakran, az alsó osztályokban majdnem minden órán énekelünk. — Reményem, állításomnak hitelt ad „Vidék”. Sőt tovább megyek, — eddig oly szerencsés helyzetben voltam, hogy a megrótt ének tanár Kovács S. is segítségemre jött mindannyiszor, valahányszor szükségem volt rá. P. o. mikor ft. Püspökünk óhajására a n. kanizsai imaház felszentelésén megjelent intézetünk; ott ifjaink Kovács vezetése alatt 3 egyházi karéneket énekeltek.

A reformáció emlékünnepe szintén összhangzatos énekek dicsérték az Urat.

De már most „profán” kezekbe nem való könyvünkre, a bibliára terek s megvallo, hogy ennek a vitába keverése, meg jobban bántott

„Vidék” erővel teológusnak akarná magát feltüntetni s e czélból a bibliából cizál, — Ámde szerencsétlenül. — Épen ezen idezés mutatja, hogy ha teológus is, — de nem prot. teológus. — Tudnia kellene ugyanis, hogy prot. felfogás mellett a textust a contextustól elválasztani nem szabad s hogy vét a biblia ellen, ki oly dolgot igyekszik abból kihozni, mi az egész biblia szellemével ellenkezik. Az a János, kit cizál, a szeretet evangelistája. Káromolja az Istent, ki szavait czivódásra, fenyegetésre használja fel.

Igaz, hogy az apostoloknak is volt dolguk hamis tanítókkal. És pedig igazi hamis tanítókkal, kik megakartak vesztegetni a Krisztusi szellemet. De azokkal aztán „szemtől-szembe” (Gall. lév.) állottak ám! „**En Pál a saját kezemmel!**” ir ellenök a nagy apostol Pál. Az alakoskodást már az ó-szövege is elítéli. „*Jeroboám felesége, miért tetteted magadat másnak*” (1. kir. XIV. 6), mondja az Isten embere. Ezen textusról Spurgeonnak egy kiváló predikációja van. Cizime ez: „*Az álcázott hallgató*”. Olvassa el, kérem, Vidék, rá illik ám az alcázott íróra is. Nagyon sok pontnál magára ismerne benne.

Hogy a tév uton járót, sőt a bűnöst is miként kell a keresztyének a helyes utra vezetni: arra is ad utasítást a biblia bőven (p. o.: Maté 18. r.) — s ez nem a „Vidék” uja. —

Hiába igyekszik hát magát „Vidék” kalvinista papnak bemutatni, — nem az. — Inkább lehet Jézusita, ezen elvvel: „*Finis sanctificat media*,” — vagy Farizeus, ki így

Szegény fehér virág, hogy eldobta, hogy összegyújták!

Fölvettem: sorsom láttam benne: így dob el engem is!

Hogy igazam volt-e?

Ugy látszik, igazam. Oly hamar asszony lett!

Talán igen is hamar!

Né gondolja, nem vádolom; nem haragszom már, megbékéltem. Megbocsátok mindent, még azt is, hogy leltem a magasból lezuhant s összetörte magát.

Irja, hogy szerencsés, gazdag, több az imádója mint... mint... eh hagyjuk ezt! azt szeretném tudni: ha vajjon boldog-e?

Szerencsés, gazdaggá, a rajongók bálványává én soh' sem lettem volna — de irigvelt boldoggá...

Könnyezik ön?

Nem, ezt nem akartam. Bocsásson meg, már nem izetlenkedem.

Az öné a jelen, a jövő. Én meg elveszem azt az eldobott, virágot s ha már nem vigasztal semmi, tanulgom tőle, hogy nincs jogom itten semmi jóra. . . .

Bpest. **Hollósi István.**

imádkozik: „Hála Isten, hogy nem vagyok oly bűnös, mint az a publicanus.” — Szóval az egyenes, puritán, kalvinista szellemű oly messze van, mint Makó Jeruzsálemtől.

Csurgó, 1895 szept. 12.

Matolcsi István

főimn. vallástanárr,
ref. lelkész.

H i r o k.

— **László főherczeg halála.** Városunk közönségének a legmagyarabb főherczeg szerencsétlenül rimult fiának halálhíre mély részvétet költött. A váratlan halálozás mindenkit meglepett s napokon át beszéd tárgyát képezte a fiatal magyar érzelmű főherczeg szerencsétlen esete. A középületen azonnal kitűzték a gyászlobogókat, melyek a temetés utáni napig hirdették az országos gyászt.

— **Főúri vadászat.** Gróf Festetich Tasillo a napokban érkezett meg berzencei vadász kastélyába, a hol pár napig fog időzni, s vendégeivel szarvasbikára vadászik.

— **Folly József** m. ügyészt majdnem szerencsétlenség érte. A közszertethen álló ügyész családjával fonyódi villájában tartózkodik s egyik nap, midőn szokott furdójét akarta végezni a Balatonban, az ugródeszkáról fejfel a vízbe ugrott s épen egy fenéken levő köré, mely fejét megsejtette s elszedülve vezették ki ismerősei a fürdőből. Szerencsére veszedelem nincs.

— **Lapunk mai számának** vezércikkére felhívjuk közönségünk figyelmét. Főleg a kaszinó s más erkölcsi testületek volnának hivatva a cikkben foglalt eszmét felkarolni és megvalósítani. Kis jó akaratral, kevés összetartással sokat lehet tenni a fiatalság érdekében. A kaszinó a mult év folyamán 9 családiás jellegű estélyt rendezett s úgy hisszük az estélyek az idén sem fognak elmaradni. Ezek az estélyek p. u. igen alkalmasak volnának arra, hogy esekely beléptidij mellett, egy alapot létesítsenek. Ha a tanári testület a szép ügy mellett buzgólkodik s mozgalmat indít, a siker nem maradhat el. Csak hozzá kell kezdeni.

— **A csurgói járásbírósnágnál** megürült végrehajtói állásra nem kevesebb mint 30 pályázó adta be kérvényét. A pályázók legnagyobb részben végrehajtók, kik áthelyezést kérnek. Van igen sok diurnista, díjnok, utbiztos is köztük. Valószínűleg e hó folyamán a kinevezés meg fog történni.

— **A falu rossza.** Szőlőgöty népies alakja, a szerelmét és bánatát borba temető Göndör Sándor, meg-meg jelenik a nép között ma is. Csaknem minden községnek van egy ilyen alakja, kinek nincs más czelja, mint az élet keserveit borba ölte, egy drámai jelenettel megmutatni a világnak, hogy még is csak van virtus. Nekünk is van ilyen alakunk, Peti János fiatal 33 éves földműves személyében, a ki a mult vasárnap oly drámai jelenetet inscenizott, melyel méltán kiérdemeli a falu rossza hangzatos nevet. Peti János már évek óta keresztes, részeges, dorbézoló életet folytat, verkedő és megferhetlen természete miatt sokszor volt baja a hatóságokkal. Dorbézoló életmódja miatt neje Varga Kata annyira meggyűlölte, hogy térje ellen meg 1893. évben beadta a váló pert. A fiatal pár azonban a kitűzött tárgyalás előtt kibékült. Egy ideig tisztességes életet is élt Peti, azonban csakhamar beigazolta a régi közmondást, „kutyából sohasem lesz szalonna.” Ujra a régi keresztes-hős lett. Felesége látván, hogy térje veszni indult, ez év elején ott hagyta férjét s újból beadta válókeresetét. A szalma-özeveg ettől az időtől kezdve annyira neki adta magát az ivásnak, hogy szép vagyont csaknem teljesen elmulatatta. Feleségét és szülőit folyton fenyegette, főleg feleségének, a kit feltett is, megígérte, hogy ha nem tér vissza hozzá, megöli. És a fenyegetést be is váltotta. A törvénytelen aug. 26-án tárgyalt válópernél találkozott a boldogtalan házastársak. S midőn Peti látta, hogy neje tőle

minden áron válni akar, haza jött, 2 héten át mulatott, birtokát eladogatta, s az így szerzett pénzt ellumpolta, pénzének maradványán pedig egy revolvert szerzett. Szept. 8-án d. e. 9 1/2 órakor ráesett neje, aki anyjával együtt a templomba indult. A mit sem sejtő 2 asszony a József-téren gond nélkül ment, midőn Peti János egy ház udvaráról gyorsan utánuk rohant s nejét vállon ragadva, revolveréből hátra lőtte, majd rögtön a lövés után egy lövést a mellébe bocsájtott s midőn a szerencsétlen asszony földre rogyott, a vadállat ruháját felhuzva, altestébe lőtt. A gyilkos ezután a csurgói járás főszolgabírához futott s ott magát feljelentette. A meglődözött asszonyt azonnal hazaszállították s orvosi segélyben részesítették. Meg életben van, azonban nem valószínű, hogy a 3 golyóval testében életben maradjon. Peti nyomban átkisérték a csurgói járásbírósnágnak a rövid idő alatt Kaposvárra szállítják. Midőn kihallgatták, nyilant beismerte, hogy nejét előre megfontolt szándékkal akarta meggyilkolni. A tettes semmi megindulást vagy megbánást nem mutat s oly hideg vérrrel beszélte el tettét, mintha valami közönséges békának megöléséről beszélt volna.

— **Anyakönyvvezetők kinevezési okmányai megérkeztek.** A kinevezési okmányokat a csurgói főszolgabírósnágnak útján a napokban kapják meg az összes anyakönyvvezetők. Az anyakönyvvezetők fizetése következő: A szolgabíró és körjegyző évi 60 frtot, más anyakönyvvezető 100 frtot, a helyettesek pedig 30 frtot kapnak. Az anyakönyvvezetők kitanítása czéljából a jövő hét folyamán a kerületi felügyelő meg fog érkezni, s valószínűleg járásonként tanítja be az anyakönyvvezetőket. A csurgói anyakönyvvezetői hivatalos helyiség a szolgabírósnágnak épületében lesz.

— **„Állami anyakönyvvezetők albuma.”** Tetszetos kötet jelenik meg október havában e czímmel. Ha albumszéri lesz is a kiállítása, a mennyiben közli az anyakönyvvezető kerületi felügyelőinek arczképeit is, lehetetlen mellozniök a kötetet a közhivataloknak, ügyvédeknek, orvosoknak, nem is szólva természetesen magukról az anyakönyvvezetőkről. A szerkesztést Atzél Endre hirlapíró és Gerő Viktor tanár vállalták el. Feladatukat megkönnyíti, hogy a hivatalos adatokat Lukács György, a belügyminiszterium anyakönyvi osztályának vezetője, szíves készséggel bocsátja rendelkezésükre. A kötetre előfizetheti 1 frittal, (amateur kiadás 5 frt) Atzél Endre czimere (Budapest, Arádi-utca 28.)

— **Táncoktatás.** Tisztelettel értesitem az érdekelt szülőket és egyeseket, hogy a „Korona” szálloda dísztermében f. hó 14-én szombaton d. u. fél 5 órakor, úgy esztétikai és társalgási illemszabályokból, mint kör- és társas salón-táncokból 6 hétre terjedő zártkörű tanfolyamot nyitottam különös figyelemmel a helyes tartás és mozgásra, valamint fotőrekvésem leendő oda hatni, hogy a társadalom követelményei tanítványaim részére lehetőleg biztosítottassanak. — Tanórák 4-szer hetenként u. m. Kedden fél 5—6-ig, Szerdán fél 4—6-ig, Szombaton fél 5—6-ig, Vasárnap fél 4—6-ig. Továbbá a kereskedő és iparos ifjak részére külön Colont nyitok az esti órákban. — Beiratások lakásomon, özv. Györy Mihályné urnó házában és a tánchelyiségben eszközöltetnek, f. hó 18-ig bezárólag ezentul kezdők föl nem vétetnek. — Ez évben a rendes kör tánczokon és négyesen kívül a séta-polka a Menuett, Walse, Magyar Társalgó, és Menuett lesznek tanítva. — Számos pártfogást kerve vagyok, Csurgón 1895. szept. hó. Kiváló tisztelettel:

K. Tany József

okl. t. t. Budapestről.

— **Előfizetési felhívás.** Vidéken élő irók s íróknak műveiből egy kötetre menő verset szándékozunk „Videki Költők Albuma” czim alatt kiadni. — Vállalatunk létesítésének kettős intenciója van. Egyik az, hogy a vidék azon íróinak, a kik elszigetelt voltak nál fogva, úgyszólván, hírből is alig ismerik egymást, ez uton adjuk szellemi

találkozót. Másik pedig az, hogy életjelt adva magunkról, bebizonyítsuk, miként a főváros nagy fejlettséggel bíró irodalma mellett, ma már a vidék irodalma is számottevőnek tekinthető. — Kötetünkbe kizárólag vidéken élő írók művei vannak fölvéve. A vállalatunk támogatására megnyert írók között azonban vannak olyanok is, akik már régebbi idő óta országos névvel bírnak. De a többi, kevésbé ismert írók művei is legnagyobbreszt irodalmi becsűk. Hisszük, hogy a költészet iránt érdeklődő művelt közönség kellemes szórakozást fog találni „Album”-unk átlapozásában, melynek érdekét mindenesetre növeli az a körülmény, hogy abba az ország minden egyes vidékéről küldtek avatott tollú írók s írónők a verses költészet majdnem mindenféle fajtát képviselő becses dolgozatokat. Tekintve a kötet terjedelmét s díszes kiállítását: annak árát 2 fnt 50 kr.-ra szabtuk. Diszkótesben a mű 3 fnt 50 krtól lesz kapható. — Tisztelettel kérjük előfizetőinket; sziveskedjenek az előfizetési pénzeket Kovács Zsigmond, mint a vállalat egyik szerkesztője nevére (Kassa, város-ház) címelve, ez év október 15-keig megküldeni. Azon túl a mű csak 50 krtól magasabb bolti áron lesz kapható. Gyűjtők részére 5 előfizető után egy tiszteletpeldánnyal szolgálunk. — A lakhely és utolsó posta pontos megjelölését kérjük, hogy a példányok szétküldésében fennakadás ne álljon be. A szétküldés még a karácsonyi ünnepek előtt multhatatlanul meg fog történni. Kassa, 1895 aug. 20. *Kovács Zsigmond, Sárospoly Árpád*, mint a „Videki Költők Albuma” szerkesztői.

— **Lopás.** Szeptember 8-án Horváth József vasuti vendéglőjében többen iddögáltak, köztük Cserti József sarkadi földműves is, kinél 120 fnt volt. A mulatók jó kedvet egy pár gyanus egyen kitesse közelükbe került s a Csertinél lévő 120 fntot erszényestől elemeltek. Cserti midőn észrevette, hogy penze hiányzik, azonnal esendörökre küldött s a gyanus compagna leggyanusabb tagját Balog segedi kolompár cigány személyében letartóztatta. Balogot a bíróság börtönbe szállították, a hol megmotoztatták, a 120 fntot megtalálták, s a káros felnekiadták. A tolvaj kolompár természetesen a bírósági börtön vendége marad.

— **Filoxera.** Gábor József szőlészeti és borászati felügyelőnek folyó évi augusztus hó 5-én 331 sz. a kelt jelentése szerint a vármegye csurgói járáshoz tartozó Liszó, Nemes-Patró, Porrog, Szent-Pál, Zakány, Sand, Pogányszó-Peter és Miháld községek szőlőiben a phylloxera jelenléte constatálattott.

— **A sertvésvész** hogy szüntették meg az almamelleki lakosok? Almamelleken is kitört a sertvésvész s ugyan csak ragadta el egymásután a koczákat. Midőn már nem bírtak a betegséggel, a lakosság elővette szokott hókusz-pokuszát, a mi történt következőképen: midőn egyik napon sok volt a dög, az egész faluban egy óra alatt kioltottak minden tüzet, a mi csak a tűzhelyeken égett. Ekkor két ember fogott 2 drb. szárazfát s ezeket addig dörzsölték össze, míg tüzet fogtak! Midőn a fa már javában égett, akkor nagy máglyát raktak össze s a két égő fát alá tették és meggyújtották. Ezt úgy hívják az almamellekiek nemetül „Noth-Feuer.” Midőn már erősen égett a máglya, rárakták az elhullott sertvéseket s hamuvá égették. Ez is megtörténvén, összedettek a faluban kukoriczát, buzát, árpát, zabot és végig hintették velük a hamut; ekkor az összes sertvéseket ráhajtották s feletették a hamuról az elszórt szemet. Midőn ezt az esetet elbeszéltek egyik képviselőnknek hallgatta a bíró is nevetve, de mikor komolyan kerdeztek, hogy ez megtörtént, rá felelt: Igen! ez mind igaz s a sertvésvész azonnal meg is szűnt s azóta egy darab sem döglött el, Babona! Babona! De megtörtént dolog.

— **A pécsi színház megnyitása.** A pécsi új nemzeti színház, mely fel millió forintba került, október 5-én nyitják meg. A megnyitó előadás műsorát Somogyi Károly színigazgató közbejöttével így állapították meg: 1. Serly alkalmi nyitánya. 2. Prologus, Váradi Antaltól, melyet maga a szerző szaval el. 3. A pécsi daloskör előadása. 4. A Virágfakadás, egyfelvonásos vígjáték. 5. A Szultán, operett első felvonása. A prologust előképek fogják illusztrálni. Főalakja Mór püspök, a po. any idők pécsi vértanúja, kit a költő főlebreszt sirjából, hogy megmutassa neki Pecs történelmének nevezetesebb fázisait: a keresztény-üldözést, Pecs emelkedését, Salamonnak Pecsét kir. lylyá koronázását, a pécsi diákoknak a mohácsi csatába vonulását, Pecs felszabadulását a török uralom alól, a székelyházaat Szepessy szobrával, mire a vértanu nyugodtan hajtja fejét újabb ezeréves pih-nőre.

— **„Magyarország”** teljesen független politikai napnap. Nincs leköve senkivel szemben, nem áll sem egységeknek, sem osztályoknak, sem érdekoroknak szolgálatában. A „Magyarország” önzetlenül csupan egy czelt szolgál: az ország függetlenségének és önállóságának ügyét. Ez lebeg folyton szeme előtt és ennek elérésére törekszik. A „Magyarország” mindig es mindenkiel szemben tárgyilagos és elfogulatlan. Egy mereteit ismer: az igazság mereteit, a melytől soha semmi körülmények közt el nem tér. A „Magyarország” szerkesztősegenek és kiadóhivatalának megfeszített munkája folytán az összes országos és külföldi eseményeket legelőször hozza az olvasóközönség tudomására. A „Magyarország”-ot reggel már az ország távoleso reszeiben is olvasni lehet. Hozza az az napi országgyűlést teljesen kimerítő szövegben, az az napi összes eseményeket ugy fővárosból, mint a vidékrol es a külfoldrol. Hozza a bel- es külföldi teljes tozsdetjegyzeket es árfolyamokat. Naponként közöl tarizat, regényt es más érdekes közlemenyeket. A ki a „Magyarország”-ot olvassa az az üzleti társadalmi es politikai eseményekrol sok helyen az egész nappal előbb értesül, mint más lapokból. A „Magyarország” már is 30.000 példányban forog az olvasóközönség kezében s így rövid idő alatt elérte a támogatásnak azt a mereteit, a melylyel magyar lap eddig még nem dicsekedhetett. A közönség ezen támogatását a szerkesztőség a lapnak folytonos fejlesztésére es tökéletesítésére fordítja. A „Magyarország” előfizetési ára: április hóra 1 fnt 20 kr. (április június) negyed évre 3 fnt 50 kr., április december—honapokra 10 fnt 50 kr. Az előfizetési penzek postautalványon a kiadóhivatalba Budapest, Rostely-utca 2 küldendők. „Magyarország” kiadóhivatala — Ajánljuk olvasó közönségünk figyelmébe a paratlan politikai lapot, melynek a többi lapok feletti elonye abban is nyilvánul, hogy már reggel jelenik meg, es így a napi lapok esti kiadásait pótolja is.

— **Sipulusz Lapja** minden vasárnap megjelenő elcztlap mutatóvárszám ingyen. Kakas Márton előfizetési ár: negyedévre 1 fnt. — Divat Ujság legelőkelőbb, legdusabb tartalma, legelőkelőbb magyar divatlap. Előfizetési ára helyben: negyedévre 1 fnt., vidékre (postai szétküldéssel): 1 fnt 10 kr. — Patyolat az egyetlen magyar fehérnemű ujság. Előfizetési ára: helyben negyedévre 50 kr., vidékre (postai szétküldéssel): 55 kr. — Gyermek-Divat képes folyóirat a gyermekruha otthon való elkészítéséhez. Előfizetési ára: helyben negyedévre 50 kr., (postai szétküldéssel) vidékre: negyedévre 55 kr. Előfizetéseket elfogad minden hazai könyvkereskedő es a *Kakas Márton, Divat Ujság, Patyolat, Gyermek-Divat* kiadóhivatala Budapest, VIII. Róka Sznard-utca 4. sz. Mutatóvárszámok kivanatra ingyen.

C s a r n o k .

Három golyó.

— Elbeszélés —

Írta: **K. Kovács Laura.**

(Folytatás.)

Ottóval is ritkábban találkozok s ha még is összejönnek, úgy érzik, mintha ba-

Nyomatott Vágó Gyula könyvnyomdájában Usurgon. 1895.

rátságuk tiszta egén borongani kezdene; nyomja a szívét egy sejtlem, a mivel most már épen nem kellene törődnie, — mivel az elvalásra gondol, de hát ki tehet róla, hogy mégis faj azt sejtteni, a mit sejt. . . . Pedig Ottó nem is jár a házukhoz, csak ritkán; hanem azért . . . bizonyos, mindenél bizonyosabb, hogy szereti Annát.

Anna egészen másképp vélekedik. Ő azt hiszi, hogy soha, bár mit tegyen soha nem volna képes meggyerni az orvos vonalmát. Megvetésnek tartja határozott tartózkodását és ez nem sérti nőbűszkeségét, hanem tépi a szívét maró fájdalommal, hogy sokszor elmejét felti a megtebolyodástól. Nem kellenek már a barátok s barátok. — Gyűlöli őket egytől-egyig, ők voltak az okai, bukását ők segítették elő, ők mondták meg Elemér tevélyesét, ők tantották arra, hogy visszafizetni miként lehet a hűtlenséget. De hát . . . ki egyszer bűnbe keveredett: csakugyan nem téphet meg többé? csakugyan nem létezik a megbocsátás?

— Nem létezik. Hogyan léteznék, jó asszony! Hiszen most sem a férjed kedvéért esengsz a világ bűnbocsánataért, hanem csak azért, mert az, kiért újból vétkeznél akarsz, mint bűnös nőt úgy véled — megvet teged. . . . Szeretnéd, ha ő volna az első, a kiért megszéd hűségküddet. Feladodnál multat, jövőt, hogy megszólaltasd amaz ajkakat, melyek vágyaid minden epedese dacára zarva maradnak. Érzed, hogy szamodra e földön más üdvözítő hang nem létezik, mint volna Ottó szerelemes hangja, ha azon neked mondaná, hogy szeret. Hanem tudni veled azt is, hogy semmi sincs tavolabb a teljesülésből, mint e kívánságod; semmi-semmi.

Anna kezdi vesztetni bátorságát, melyet eddig minden körülmény között megtartott. Általános levertség vesz erőt rajta; keveset beszél, nem indulatoskodik, mint az utóbbi időben már nagyon is gyakran tette, ha Elemér valamivel magára haragította. Őlebe veszi gyermekét, játszik a selyem szőke fűtőkkel, de nem úgy mint, mikor az első gyermek ült karjaiban. A második gyermeknek esőka Annának már nem olyan édes; a kis szerető szemek nem oly bűbajosok. Laczika nem olyan imádtott gyermek, mint Elemérke volt. Anyyiban meg is hasonlítanak egymáshoz, hogy Laczika is beteges; az orvost gyakran el kell hozzá hívni. És Anna tudja, hogy kisfiában csak Ottó tartja a lelket, ha elhanyagolná, azonnal meghalna, de hát a gyermek becses előtte, nem az anyja.

— Mit tegyek? — kérde egy alkalommal Anna az orvostól: beteg vagyok . . . egész valóm beteg, úgy érzem, mintha nem sokáig élnék.

Ottó a bölcső mellett ült szemben az anyával es komoly tekintete a gyermek fehé arczáról most az anyára esett. Ennyi bensőséggel még soha nem nézett Annára, mint e pillanatban, melyben a szép asszony melyen elszomorodva bevallotta azt, mit az orvos már hetek óta észlelt rajta, hogy beteg.

Ottó épen olyan jól tudta, mint maga Anna, hogy mi baja van, tudta es figyelte, mint fokozódik a nő szerelme iránta es nem akart tudni arról, mert félt valamitől, nem a világ itéletétől, nem Elemértől, nem a lelkiismeret szavától, hanem ömagától. Igen attól félt, hogy ezt a csapodár jellemű asszonyt megtalálja szeretni. Megtalálja szeretni azt, kinék rövid házás életében is már rejtegetni való multja van es ki anyyi férfi szemébe mosolygott, anyyi kezsorítást osztott s kaczer pillantásaival annyit felbátorított reménykedésre, Lehetetlen, hogy egy jellemes férfi meg ne rémüljön, ha olyan érzést fedez föl szívében, a milyen Ottóéban lappangott már jó idő óta. De a pillanat kísértő, a hang, melyen Anna szól hozzá, megremegteti bátorságát, fülebe sugja, hogy ha ez az asszony meghal, te magad leszel a gyilkosa. Meghaljon-e, ha élhet is; meghaljon-e szerelmi bánatában. . . . Ő, ki boldogságra, üdvösségre van teremtve?

(Folyt. köv.)

Az államilag engedélyezett

Magyar osztálysorsjáték

I. osztályu nyeremények.
— Huzás 1895. október 16 – 19-ig. —

	korona	korona
1 nyeremény á	80000	80000
1 " " "	60000	60000
1 " " "	40000	40000
1 " " "	30000	30000
1 " " "	20000	20000
1 " " "	15000	15000
1 " " "	10000	10000
2 " " "	8000	16000
8 " " "	4000	32000
10 " " "	2000	20000
13 " " "	1000	13000
100 " " "	400	40000
860 " " "	200	172000
9000 " " "	80	720000
10000 nyeremény összesen		1268000

az 1896. ezredéves kiállít alkalmából.

Kibocsátás 100,000 sorsjegy
31,499 nyereménnyel és egy jutalomdíjjal.

A nyeremények minden levonás nélkül fizettetnek ki
A huzások államfelfügyelet és kir. közjegyző ellen.
őrzése mellett történnek.

Legnagyobb nyeremény a
legkedvezőbb esetben:

1.000,000 korona.

Az I. osztály huzása után vásárolt sorsjegyekért az
I. osztály díja utánfizetendő.

II. osztályu nyeremények.
— Huzás 1895. december 6 – 14 ig. —

	korona	korona
1 jutalom	600000	600000
1 " " "	400000	400000
1 " " "	200000	200000
1 " " "	100000	100000
1 " " "	50000	50000
2 " " "	20000	40000
2 " " "	15000	30000
4 " " "	10000	40000
10 " " "	8000	80000
27 " " "	6000	162000
100 " " "	2000	200000
200 " " "	1000	200000
1150 " " "	200	230000
20000 " " "	100	2000000
21499 nyerem. és jutal.		4332000

AZ I. OSZTÁLYU SORSJEGYEK ÁRAI:

	¹ / ₁₀	¹ / ₂₀	sorsjegy
—	40.—	4.—	korona.

A TELJES (mindkét osztályra érvényes) SORSJEGYEK ÁRAI:

	¹ / ₁₀	¹ / ₂₀	teljes sorsjegy.
—	80.—	8.—	4.— korona.

Valamennyi sorsjegyek a falragaszok által megjelölt eladási helyeken kaphatók.

Budapest. 1895. augusztus hóban.
Adrássy-ut 5. szám.

Magyar Osztálysorsjáték Igazgatóság.

SORSJEGYEK ELADÁSRA VALÓ ÁTVÉTELE IRÁNTI MEGKERESÉSEK HOZZÁNK INTÉZENDŐK.

Első államilag engedélyezett

Magyar Osztálysorsjáték

az Ezredéves kiállítás alkalmából Budapesten, 100.009 sorsjegy,

31499 két osztályba beosztott pénznyereményekkel és egy jutalommal
5 millió 600,000 korona összértékben

minden levonás nélkül készpénzben fizetendő. — Legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben

EGY MILLIÓ KORONA.

— Első huzás 1895. október 16—19-ig BUDAPESTEN. —

Eszerint ajánlom és utánvét mellett küldök szét

eredeti sorsjegyek az I-ső osztály részére

¹ / ₁₀	¹ / ₂₀	¹ / ₅	¹ / ₁₀	¹ / ₂₀
40.—	20.—	8.—	4.—	2.—

eredeti teljes sorsjegyek, melyek mind a két huzásban érvényesek

¹ / ₁₀	¹ / ₂₀	¹ / ₅	¹ / ₁₀	¹ / ₂₀
80.—	40.—	16.—	8.—	4.—

Teljes sorsjegyek, a melyek az első osztályban nyereménnyel kihuzatnak, egyszersmind a nyereménnyel az előle-
gesen a második osztályra vonatkozó betét fizettetik vissza. — Megrendelések postautalvány útján lehetőleg : ezim igen pon-
tos megjelölésével kéretnek.

HEINTZE KÁROLY fő-elárusító, **BUDAPEST,**
szervita-tér 3

Check-Conto: Magyar postatakarékpénztár 3960. — Sargöny-czim: LOTTOHEINTZE Budapest. — Védéki megrendelők portó
fejében 10 fillért, ajánlott levelekért 30 fillért, továbbá minden egyes nyereményjegyzékért 20 fillért sziveskedjenek külön mellékelni.

 Lottogyűjtődék, viszontelárusítók és ügynökök mindenhol felállíttatnak.

Ujdonság.

— **Osztály-sorsjátékok.** Az 1896-iki ezredes kiállítás alkalmára a magas kormány a képviselőház előzetes határozata folytán osztály-sorsjátékok rendezésére adott engedélyt melyek elsője a folyó év október 16.ától 19-éig egy királyi közjegyző és tanuk jelenlétében, Budapesten nyilvánosan megejtendő húzásával veszi kezdetét. Az osztály-sorsjáték intézménye nálunk még ujdonság, de a külföldön már évszázadok óta divik s mindenütt szépen vált be. Tény, hogy a sorsjátéknak ez a neve bír a közönségre legnagyobb előnnyel, mert mindenki könnyen számíthatja ki nyeresi esélyeit s oly mérvben vehet benne részt, a mennyire viszonyai megeengedik. — Az osztály-sorsjáték-vállalat az állam felügyelete alatt áll, a sorsjegyek csakis a hivatalos nevértékben adatnak el s csupán eredeti sorsjegyek léteznek, melyek mindegyikén a magyar címer, az osztály-sorsjáték-igazgatóság aláírása és a gyűjtőde czíme áll, mely a sorsjegyet eladta. — A sorsjegyek már forgalomban vannak és *Heintze* Károly vezérnyomok által (Budapest, *Szerzőtér* 3.) adatnak el.

Kiházasítási teljes butorok berendezése!

Butor eladás!

Van szerencsém a n. é. közönséget, értesíteni, hogy
butor raktáromat
teljesen újra berendeztem,
s előnyös összeköttetésemnél fogva részletfizetésre bármily
mennyiségű butort adok.

Kárpitós műhelyemben pedig bármilyen javítást
jutányosan készítek
kész kárpitós butorok a legolcsóbban kaphatók.

Tisztelettel
Laszka József
kárpitós.

Részletfizetésre!

A legolcsóbb árak!

egyedül csak nála kaphatók.

Alánlja a t. szülők és tanuló ifjúság figyelmébe író- és rajz eszközeit,
melyek

V Á G Ó G Y U L A

könyv- és papír kereskedése CSURGÓN,

=== a „Korona” vendéglő mellett. ===

Egy jó házból való fiu ki jól tud írni s olvasni tanulól felvétetik Vágó Gyula könyvnyomdájában és könyvkötészetében Csurgón.

Kiadó laptulajdonos
Vágó Gyula.

Hirdetéseket
elfogad a
kiadóhivatal.

Van

utánzott „Tokaji Cognac.” Ezek ugyan nagyon olcsók, de ép oly rosszak és így még a legkisebb összeget sem érik meg. Eme értéktelen utánzatok könnyen felismerhetők mert

1. nem az egyedüli és csakis Tokajban létező
„Első Tokaji Cognacgyárból”

származnak,

2. ezen TOKAJ VÁROS CZIMERÉVEL nincsenek ellátva:

bejegyzett védjegye
az Első Tokaji
Cognac-gyárnak
TOKAJBAN.

Valódi csakis

TOKAJI COGNAC

Tokaj város CZIMERÉVEL

az Első Tokaji Cognacgyárból, Tokajban

a mely 1892—94. évben, mint hiteles közjegyzői okirat bizonyítja
725, 30 Liter bort használt fel.

Fenti eredeti Tokaji Cognac kapható: PLACHNER MANÓ gyógyszerész urnál.

123 10-9